

A XVII. IUFRO VILÁGKONGRESSZUS DOKUMENTUMAI

Az Erdészeti Kutatóintézetek Nemzetközi Szövetsége (IUFRO) XVII. világkongresszusát szeptember 6. és 12. között Japánban, Kyótóban tartotta. Hogy miért Japánban, arra talán a legtalálóbban JEAN PARDE professzor mutatott rá a nemzetközi tanács munkaebédjén mondott köszöntőjében. Kiemelte, hogy Japán területének kétharmad része ma is erdő, ami azt bizonyítja, hogy egy nagyon sűrűn lakott, magasan civilizált ország is megőrizheti és kitűnő állapotban fenntarthatja erdővagyonát. Ezért csakis Japánban lehetett megrendezni az első ázsiai IUFRO-világkongresszust.

Kyoto, a régi főváros, több mint ezer éven át, 794-től 1868-ig volt a császárság székhelye. Itt alakult ki a japán vallás, kultúra és művészet. Ezért Kyoto ismerete nélkül ma sem lehet megérteni Japánt. Kyoto Japánban az idegenforgalom központja, évente tízmillió — elsősorban japán — turista keresi fel. Testvérvárosa Párizs, Köln, Firenze, Kijev, Szian (Kína) és Guadalajara (Mexikó).

A kyotói kongresszuson 1540 résztvevő volt, 1300 kutató és 240 kísérő családtag. A külföldi résztvevők száma 945, a japánoké 595 volt. A program ünnepélyes megnyitóból, osztályértekezletekből, munkacsoportülésekből, poszterek bemutatásából és ünnepélyes záróértekezletből állt. A kongresszus jelmondata: „A ma kutatásaival a holnap erdeiért” volt. Mindennap reggel a jelmondatban megfogalmazott fő célkitűzés kifejtésére a legfontosabb témakörökben egyórás főelőadást tartottak. A kongresszus alatt kétszer ülésezett a Nemzetközi Tanács. Több száz munkacsoport-értekezletet tartottak, nagy érdeklődés mellett száznál több posztert mutattak be.

Magam részt vettem a megnyitó és záróértekezleten, a nemzetközi tanács ülésén, meghallgattam a főelőadásokat, ott voltam az 1., 3. és 4. osztály értekezletén, valamint részt vettem és előadást tartottam a 4.5. „Az üdülőerdők és az emberi életkörnyezet közgazdasági értékelése” témával foglalkozó munkacsoport értekezletén. ILLYÉS BENJAMIN-nal készített előadásunk, „Az erdők üdülési funkciójának ökonómiai értékelése a kelet-európai országokban”, nagy érdeklődést váltott ki, mivel ez volt az első alkalom, amikor a munkacsoport tagjai áttekintést kaptak a szocialista országok ilyen célú kutatásáról és gyakorlatáról.

Ez alkalommal lapunk olvasóinak a kongresszus legfontosabb dokumentumait mutatom be: a „Felhívás”-t, a Világbank, a FAO és a IUFRO ajánlásait az erdészeti kutatás elsődleges feladataira a fejlődő országokban, valamint a IUFRO hat osztályának beszámolóját és ajánlásait.

Felhívás

Megállapítások

A fa a világ jelentős megújítható természeti kincse. A lakosság és az élet-színvonal növekedése fokozza a fa és az egyéb erdei termékek, valamint szolgáltatások iránti keresletet.

A világnak az anyagi javak és szolgáltatások megtermeléséhez szükséges földterülete korlátozott és egyre csökken az erdészeti rendelkezésére álló terület is.

Ha nem teszünk megfelelő intézkedéseket, a növekvő fakitermelés a világ sok részén nemcsak az erdő nyújtotta termékekkel és szolgáltatásokkal való jövőbeni ellátást veszélyezteti, hanem az erdők génkészletét, a mezőgazdasági termelést, a vízkészleteket és az emberi környezetet is.

Az erdők elterjedése nincs egyensúlyban a népesség számával és — főleg néhány trópusi övezetben — nagyon hiányos mind a természetes, mind a mesterséges erdei ökoszisztémák ismerete.

Az erdők termelékenységének növeléséhez, valamint a különféle erdei termékek és szolgáltatások iránti fokozódó igények kielégítéséhez még jelentős lehetőségek állnak rendelkezésre.

Az erdészeti kutatásra nagy szükség van az erdővagyon növelése céljából, az eddigi hasznosítása során felmerült kényszerek és nehézségek felszámolása, valamint a világ különböző részein a népességet fenyegető éhezés, szegénység és munkanélküliség leküzdése érdekében.

Felhívás

A kutatás elsődleges feladata az, hogy az eddigénél jobban megértesse a világ erdeinek ökológiáját; növelje mennyiségi és minőségi vonatkozásban termelékenységüket; javítsa az erdei termékek feldolgozását és hasznosítását. Ez főleg a trópusi övezetekben sürgős feladat.

Az integrált földhasznosítás érdekében — főleg a trópusi övezetekben — szorgalmazni kell az interdiszciplináris kutatásokat.

Az erdészeti kutatásnak számításba kell vennie a különböző térségek társadalmi, kulturális, technológiai és ökonómiai tényezőit.

Különösen fontos a tűzifatermesztés kutatása azon térségekben, ahol az erdőket kiirtották, valamint az erdei biomassza tüzelési célokra történő felhasználásának kutatása az egész világon.

Egyes országokban és nemzetközi szinten is állandó, szoros kapcsolatot kell fenntartani az erdészeti politika alakítói, az erdőgazdálkodást irányítók és kutatók között, hogy reális és eredményes kutatási programokat lehessen kialakítani és a kutatási eredményeket hatékony módon lehessen a gyakorlatba bevezetni.

A pénzügyi nehézségek ellenére a kormányoknak és az egyéb támogató szervezeteknek anyagilag megfelelő módon támogatniuk kell az erdészeti kutatásokat, hogy a kutatók hatékonyan hozzá tudjanak járulni az emberiség haladásához.

A IUFRO célja, szervezete, tevékenysége

A IUFRO-t az 1890—1892. években alapították azzal a céllal, hogy az erdészeti kutatás területén nemzetközi együttműködést valósítson meg.

A IUFRO-hoz 1981-ben mintegy 500 tagintézet (egyetemek, kutatási központok) tartozott, melyek 91 országban közel 10 000 tudományos kutatót foglalkoztatnak.

A IUFRO folyamatosan több mint 200 kutatási egységgel dolgozik, melyek hat osztályhoz tartoznak. Az osztályokon belül témacsoportok és tervcsoportok vannak. A munka szemináriumokon, szimpóziumokon és levelezés útján folyik, gyakran más nemzetközi szervezetekkel szoros együttműködésben.

Ötévenként szervez kongresszust, melyen műszaki, tudományos és szervezeti kérdéseket tárgyalnak meg plenáris-, osztály-, illetve csoportüléseken.

A Világbank, a FAO és a IUFRO ajánlásai az erdészeti kutatás elsődleges feladataira a fejlődő országokban

Megállapítások

A Világbank és a FAO megvizsgálta a fejlődő országok kutatási szükségleteit és megállapította, hogy a hagyományos erdészeti kutatás nem tudta kellő mértékben elősegíteni a vidék, a falu fejlődését, valamint az energiatermelést és az erdők fenntartását.

A koordinációs és támogatási céllal létrehozott, meglevő intézmények a fejlődő országokban nem tudják megfelelő módon kielégíteni a kutatási szükségleteket.

A fejlődő országokban a kutatásra rendelkezésre bocsátott anyagi eszközök nem elégségesek.

Ajánlások

Az eddigienél több kutatásra van szükség ahhoz, hogy az erdészet maximális mértékben hozzá tudjon járulni a falu fejlesztéséhez (hangsúlyozva az erdők és a fák szerepét a mezőgazdaságban), valamint az energiatermeléshez, felhasználáshoz és az erdők fenntartásához.

A kormányoknak, a multilaterális nemzetközi szervezeteknek és a bilaterális adományozóknak felül kellene vizsgálniuk erdészeti politikájukat, és támogatniuk kellene a Világbank és a FAO ama erőfeszítéseit, melyek a kutatás kibővítését célzó stratégia kidolgozására és a jelenleg észlelt kutatási igények kielégítésére irányulnak.

Az ilyen igények tükrében magának a IUFRO-nak is meg kell vizsgálni és módosítani saját szervezetét, figyelembe véve az erdészetben belüli súlypont-változásokat.

A kormányoknak, a segélyező szervezeteknek és a IUFRO-nak meg kell vizsgálniuk, hogy milyen módon és eszközökkel tudnának további anyagi segítséget adni a fejlődő országok erdészeti kutatásainak fokozásához. Az elsődleges hangsúlyt az egyes országok meglevő kutatási szervezeteinek megerősítésére kell helyezni.

A kormányoknak, a segélyező szervezeteknek és a IUFRO-nak meg kellene vizsgálni annak a szükségességét, hogy az egyes országok kutatási intézményeinek támogatása érdekében nem kellene-e más célokat kitűzni és más szervezetet kialakítani.

Az osztályok ajánlásai

1. osztály: Erdei környezet és erdőművelés

Megállapítások

Az egységnyi területre jutó fatermés növelése érdekében olyan eljárásokat alkalmaznak és fejlesztenek tovább, melyek kimondottan a növedék és a fatermés maximalizálását célozzák, ily módon ökológiai és ökonómiai szempontból is veszélyeztetik az erdei ökoszisztémák stabilitását.

Az erdőművelési kutatásokban olyan irányzat van, a természetes és félig természetes erdőkben pedig olyan gyakorlat, amely nagyon közel áll a mezőgazdaságihoz.

Az erdők különböző funkcióinak egyidejű figyelembevételét és megjavítását célzó kutatások eredményeit a gyakorlatban nem alkalmazzák kellő mértékben.

Az „agroerdészet” (kombinált mező- és erdőgazdasági termelés) területén végzett jelentős kutatási és gyakorlati tevékenység alapján a termőföld-hasznosításnak ezt a módját főleg a harmadik világ országaiban az eddiginél jobban fel kellene karolni, az agroerdészeti gyakorlatot a Föld erre alkalmas térségein sokkal gyorsabban el kellene terjeszteni.

Az erdőirtás üteme egyre aggasztóbbá válik, ugyanakkor az újraerdősítés üteme nem kielégítő.

Nem fordítanak kellő figyelmet a városfásítással és az erdőn kívüli fásításokkal kapcsolatos kutatásokra.

Ajánlások

A mérsékelt és a boreális éghajlati övben az erdei ökoszisztéma létrehozására, fenntartására és megjavítására kialakított eljárásokat és technikát, mielőtt más erdei ökoszisztémákban — főleg trópusi és szubtrópusi éghajlat alatt — alkalmazzák, tovább kell fejleszteni és ellenőrizni őket.

Az erdőművelési gyakorlatot és kutatást össze kell hangolni az erdőkben lejátszódó természetes folyamatokkal.

A szolgáltató szervek fejlesztése, valamint az elméleti és gyakorlati oktatás bővítése útján tökéletesíteni kell az erdőművelési kutatás eredményeinek elterjesztését.

Fokozni kell az „agroerdészeti” kutatást. Ez azonban csak akkor lehet eredményes, ha együttműködünk a többi földhasznosító szakemberrel (mezőgazdával, kertészekkel), és ha bevonjuk az ilyen célú alapkutatásba a többi, e témával foglalkozó nemzetközi intézményt is.

További kutatómunkára van szükség a mezőgazdasági területek erdősítés céljára való alkalmasságával kapcsolatban. Ide tartozik a termőhelyek osztályozása, valamint a fák termőhelyigényének a kutatása is. Ezen túlmenően tovább kell fejleszteni az erdősítési eljárásokat.

Tovább kell fejleszteni az ültetvényes fatermesztés eljárásait és az ezzel kapcsolatos kutatásokat.

2. osztály: Fás növények és erdővédelem

Megállapítások

A trópusi és szubtrópusi területeken a gyors ütemben terjedő erdészeti beavatkozások számos növényfajtát károsan érintenek, megzavarják az ősi és háborítatlan erdei ökoszisztémákat, az erdei populációk eltávolításával pedig a génvagyon pusztulásához vezetnek. Az ilyen erdőket gyakran pusztítják alig ismert betegségek és károsítók, annak ellenére, hogy a növényeknek és a növényi közösségeknek van ellenállóképessége a biotikus károsítókkal szemben.

A károsítók elleni védekezés leghatékonyabb módja az integrált növényvédelem, ezt azonban jelenleg még csak kevés helyen alkalmazzák.

A meglevő természetes és mesterséges erdők hagyományos kutatására továbbra is szükség van, a kutatómunkában azonban nagyobb figyelmet kell fordítani a fáknak és az erdőknek a vidék fejlesztésében betöltött szerepére.

Az anyagi erőforrások számottevő csökkenése miatt az utóbbi években csökkentték az erdészeti alapkutatások — főleg a növényélettani és genetikai

kutatások — céljára rendelkezésre bocsátott összeget. Az azonnal nem hasznosítható ilyen kutatások megszüntetésére vonatkozó kérésnek ellent kell állni, mert veszélyeztetni az erdőgazdálkodás távlati érdekeit.

Ajánlások

Növelni kell a génmegőrzés érdekében végzett tevékenység anyagi támogatását minden szinten, ahol az erdőt hasznosítják.

A különösen jelentős meglevő ökoszisztémákat — főleg a trópusokon — fenn kell tartani, hogy valamennyi élő szervezetük továbbra is fejlődjen és a kutatások céljára rendelkezésre álljon.

A fák és a károsítók közötti kölcsönhatások genetikai alapjainak tanulmányozása az entomológia és a patológia területén sürgős és fejlesztendő.

Az integrált növényvédelmi rendszerekben figyelembe kell venni a növények genetikai rezisztenciáját mindenütt, ahol kedvező eredmények várhatók.

Az illetékes szervek figyelmét fel kell hívni arra a veszélyre, hogy a kiváló kultivárok (fajták) előállítását célzó, jó szándékú akciók szűkíthetik a genetikai bázist és csökkentik a variabilitást, ami nagyon lényeges az erdők stabilitása és rugalmassága szempontjából.

A kutatásokat anyagilag támogató szervezeteknek megfelelő egyensúlyi helyzetet kell teremteniük az alap- és alkalmazott kutatások anyagi támogatása terén.

3. osztály: Erdőgazdálkodási eljárások és technika

Megállapítások

Valamennyi erdőgazdálkodási eljárást, főleg a fakitermelési és erdősírtési eljárásokat gondosan meg kell tervezni és úgy kell végrehajtani, hogy a felesleges zavarokat elkerülhessük.

Szükségszerűen foglalkozni kell az erdei munka valamennyi szempontjával, elsősorban a munkára alkalmazás kérdéseivel, a munkahelyi feltételekkel és az erdei munkások fizikai igénybevételének csökkentésével.

Az erdőgazdasági eljárásokat az adott erdőben meglevő műszaki és biológiai adottságok figyelembevételével kell megszervezni.

A műszaki és biológiai megfontolásokat befolyásolhatják a különféle ter- rep- (pl. lejtő) és éghajlati viszonyok, valamint a faállományok adottságai.

Ajánlások

Az integrált erdőgazdálkodás érdekében fokozott kutatómunkára van szükség, hogy meg tudjuk teremteni a társadalmi, erdőművelési, műszaki és gazdasági követelmények szempontjából a legjobb összhangot.

Folytatni kell az erdőgazdálkodás munkaügyi kérdéseivel foglalkozó kutatásokat. A munkahelyi feltételek javítása érdekében az erdészeti munka valamennyi szintjén különös figyelmet kell fordítani az ergonómiai, a biztonságos munkavégzési és szakoktatási kérdésekre azzal a céllal, hogy javítsuk az erdészeti dolgozók munkakörülményeit.

A kutatásnak elő kell segítenie, hogy a meglevő erdőkből és fásításokból több iparifát és tűzifát tudjunk kitermelni.

Kutatásokat kell végezni a meglevő eljárásoknak különböző területi, éghajlati, erdőművelési, társadalmi és gazdasági körülmények közt történő alkalmazásával kapcsolatosan.

Különös figyelmet kell fordítani azokra a kutatásokra, melyek a fejlődő országok erdőgazdálkodása szempontjából különösképpen értékesek.

4. osztály: Tervezés és közgazdaság, növedék és fatermés, erdészeti igazgatás és politika

Megállapítások

Az erdőket egyre növekvő mértékben veszélyeztetik a tarvágások, a túltermelések, a levegőszennyezés és egyéb tényezők. Sok kormány az így bekövetkező változásokról nem rendelkezik pontos információkkal.

Sok közületi tulajdonban levő, illetve nem ipari jellegű magánerdőből a lehetségesnél jóval kevesebb iparifa, tűzifa, valamint egyéb erdei termék kerül ki, ugyanakkor az erdei termékek iránti kereslet rohamosan nő.

Világszerte gyors ütemben nő a középkorú erdők területe, ez növeli a gyérítések fontosságát, a korszerű gyérítési technológiák növekvő alkalmazása problémákat okoz.

A többcélú erdőgazdálkodás egyre jobban tért hódít a világ erdőterületein, ezért egyre fontosabb az, hogy az erdő különböző termékeinek és szolgáltatásainak értékét számszerűsíteni tudjuk.

Ajánlások

Növelni kell az erdőkészletek hatékony számbavételi eljárásainak kutatását. Különös figyelmet kell fordítani a világ erdőterületében és élőfakészletében bekövetkező változásokra. Hangsúlyozni kell a természetes erdők tartamos fahozama kutatásának szükségességét, különös figyelemmel a trópusi erdők komplex szerkezetéből adódó speciális problémákra.

A kutatásban több figyelmet kell fordítani a közületi tulajdonban levő, valamint a nem ipari magánerdőkre, és ahol lehetőség nyílik, a kitermelhető fatömeg növelésére. Intenzívebb vizsgálatokra van szükség annak megismeréséhez, hogy mi az erdők szerepe egyrészt tulajdonosaik, másrészt a vidék fejlesztése szempontjából.

A különböző tudományágakhoz tartozó tudósoknak az eddigénél jobban kellene együttműködni a gyérítések biológiai, műszaki és gazdasági szempontjainak elemzésében.

A kutatóknak módszereket kellene kidolgozni és alkalmazni a többcélú erdők különféle szolgáltatásainak gazdasági értékelésére. Kutatni kellene a kombinált mező- és erdőgazdasági termelési rendszereket, valamint a — főleg a trópusi erdőkben — végbemenő ökológiai változások folyamatos megfigyelését lehetővé tevő módszereket.

5. osztály: Erdei termékek

Megállapítások

A meglevő erdők nem elegendők ahhoz, hogy a fatermékek iránt a jövőben jelentkező keresletet ki tudják elégíteni, ezért az emberiség faszükségletének kielégítésére gyorsan növő fafajokat kell telepíteni.

A fa jellemzőit környezeti, erdőművelési és genetikai tényezők határozzák meg.

A fa néhány tulajdonsága növekedése első 25 évében módosítható.

Az eddig ismeretlen trópusi fafajokból nagy mennyiségű, különféle tulajdonságokkal és nehéz feldolgozási adottságokkal rendelkező fa áll rendelkezésre.

Ajánlások

Az erdősítéseknel fokozott figyelmet kell fordítani azokra a fafajokra, melyek felhasználásra alkalmas fát adnak, ezek minőségét biológiai eljárásokkal javítani kell.

Meg kell határozni a gyorsan növekvő fafajok fiatal egyedeinek jellemző tulajdonságait.

Fokozott kutatómunkára van szükség ahhoz, hogy a sokféle fafajt viszonylag kis számú végfelhasználati csoportba soroljuk, hogy a fa felhasználását tulajdonságai és ne növénytani identitása határozzák meg.

Az erdőhasználat hatékonyságát a fa többféle terméké történő feldolgozásával, a termékek hosszabb felhasználását lehetővé tevő tartósítással, a termékszerkezet fejlesztésével kell növelni, így a termékeket az eddiginél hatékonyabban tudjuk hasznosítani.

A kutatásban és a fejlesztőmunkában messzemenő elsőbbséget kell biztosítani a fa tüzelési célra történő felhasználásának: a tömör fát hatékonyan kell egyszerű kályhákban és ipari kazánokban eltüzelni, valamint gázzá, illetve folyékony üzemanyaggá átalakítani.

6. osztály: Általános témák

Megállapítások

Számos helyen egyre növekvő nyomás nehezedik a termőföldre, ezért egyre nagyobb szükség van a racionális földhasznosítás megtervezésére.

Az ismeretek tömege gyorsuló ütemben növekszik. Ezeket az ismereteket folyamatosan el kell juttatni a gyakorlatban dolgozó erdészekhez.

Az erdőgazdálkodás története értékes segítséget jelenthet a fejlődési folyamat különféle tényezőinek jobb megértéséhez. Ilyen vonatkozásban mostanáig viszonylag jelentéktelen munkát végeztünk.

A mini- és mikroszámítógépek szerepe egyre növekszik a kutatási adatok feldolgozásában.

A legtöbb erdészeti kutatási témának gyakorlati célja van.

Az erdők által nyújtott felüdülési lehetőség a fejlődő országokban is egyre fontosabbá válik.

Ajánlások

Erdőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a műholdak digitális földi adatai biztonsági korlátozás nélkül folyamatosan eljuthassanak a világ minden országába.

A meglevő információs szervezeteket támogatni kell, és újakat kell létrehozni, hogy a kutatási tevékenységgel lépést tudjunk tartani.

Fokozni kell az erdészettörténeti kutatásokat.

Az erdészeti kutatási tervekben gondoskodni kell az eredményeknek gyakorlati bevezetéséről is.

Az erdők többcélú hasznosítása több tudományágra kiterjedő kutatásokat követel meg.

A nemzetközi tanács az 1982–86. évekre a direktórium tagjaivá a következőket választotta meg:

Elnök: *Prof. Dr. Dusan Mlinsek*, Jugoszlávia (új)

Alelnök: *Dr. Robert Buckman*, USA (új)

Régióképviselek:

Észak-Európa: Prof. Dr. Ulf Sundber Svédország

Közép-Európa: Dr. W. Bossard, Svájc (új)

Kelet-Európa: Prof. Dr. Zygmunt Patalas, Lengyelország

Mediterránium: M. Ali Semizoglu, Törökország (új)

Észak-Amerika: Dr. J. H. Cayford, Kanada (új)

Latin-Amerika és Karib-tenger: Dr. Paulo Galvão, Brazília (új)

Afrika: M. Sene El Hadj, Szenegál (új)

Ázsia: Dr. Sumihiko Asakawa, Japán (új)

Nyugat-Csendes-óceán: Dr. Salleh Mohd Nor, Malaysia (új)

Osztálykoordinátorok:

1. osztály: Erdei környezet és erdőművelés
Prof. Dr. Richard K. Hermann, USA (új)
2. osztály: Fás növények és erdővédelem
Dr. Edwin Donaubauer, Ausztria (új)
3. osztály: Erdőgazdálkodási eljárások és technika
Prof. Dr. Marten Bol, Hollandia
4. osztály: Tervezés és közgazdaság, növedék és fatermés, erdészeti igazgatás és politika
Prof. Dr. Richard Plochmann, NSZK
5. osztály: Erdei termékek
Dr. William E. Hillis, Ausztrália
6. osztály: Általános témák
Prof. Dr. Lars Strand, Norvégia (új)

Hivatalból tagok:

Előző elnök: Prof. Dr. Walter Liese, NSZK

A IUFRO-titkárság vezetője: Dipl. Ing. Otmar Bein, Ausztria

A FAO képviselője: Dr. Marco A. Floras Rodas, Olaszország

Az elnök által kinevezett tag: Nyikolaj Mojszejev, Szovjetunió

Marijan Breznjak, a nemzetközi tanács jugoszláv tagja bejelentette, hogy Jugoszlávia rendkívül örülne, ha a XVIII. IUFRO-világkongresszust 1986-ban Jugoszláviában rendeznék meg. Walter Liese örömmel nyugtázta a meghívást.

Keresztesi Béla

A lapban megjelent tanulmányok szerzői: Czebe Gyula MÉM-főelőadó, Budapest; Gunda Mihály műsz. vezető, Vértesi EFAG, Tatabánya; Jérôme René ny. erdőmérnök, Budapest; Kapusi Imre tud. munkatárs, ERTI, Püspökladány; Keresztesi Béla akadémiai lev. tag, az ERTI főigazgatója, Budapest; dr. Kuthy Gyula MÉM-főelőadó, Budapest; Lengyel György ny. erdőmérnök, Vác; D. Nagy András erdészetvezető, Gyula; Schandl Lajos időelemző erdészetechnikus, Pilisi Parkerdőgazdaság, Visegrád; Simon László MÉM-EFH-főelőadó, Budapest; Szántó Gábor erdőfelügyelőség-igazgató Kaposvár; Tóth Miklós, Kiskunfélegyháza